

ling tilstede Skole ogsaa virker godt; men jeg kunde forøvrigt ogsaa anføre den ærede Rigsdagsmand Exempler paa høiere Bøndeskofer, der aldeles ikke have kunnet bestaae og ere gaaede ind, s. Er. den høiere Bøndeskofo, som var oprettet i Frederiksborg Amt. (Tscherning: Jeg har ikke sagt, at Bøndeskofoerne kunde bestaae!). Det er altid noget Misligt, at anføre saadanne enkelte Exempler; thi de bevise i Grunden ikke Noget med Hensyn til Sagen i det Hele. Men jeg gjentager, at naar jeg stemmer mod nærværende Lovforslag, saa er det, fordi jeg troer, at Principet ikke er gennemført i det paa en saadan Maade, at Forsamlingen kan gjøre Noget ud deraf, uden aldeles at omarbejde det.

Lehmann: Da her kun er Spørgsmaal om Forslagets Fremme, saa har jeg naturligviis ikke med et Ord indladt mig paa dets Realitet, men kun gjort Thinget opmærksom paa, at det ikke er et nyt Forslag, der foreligger, men at vi allerede i forrige Session have spildt adskillige Dage (Tscherning: Ikke spildt, men brugt!), paa at godtgjøre dets Ubrugbarhed. Jeg skal derfor heller ikke nu af de Spillemand, Lysepudefere og andre Brængbilleder, som den ærede Rigsdagsmand for Holbak Amts 2den Valgfreds (Tscherning) opstillede, lade mig forlede til en Discussion, som vilde være ubetimelig, men har kun reist mig for at imødegaae den Paastand, som nu atter er fremkommet fra hans Side, at det jo i al Fald staaer til Thinget bagefter at bringe noget Brugbart ud af Lovforslaget, saafremt det ikke i den Form, hvori det foreligger, findes at kunne tjene til Grundlag for en Lov. Det er denne lette Maade at tage Tingen paa, jeg paa det Allerbestemteste maa advare imod. Dersom Enhver, der faaer en Flyveveed, skal blot ved at udtrykke den i et Par Linier kunne paalægge Thinget at udarbejde et Lovudkast, saa troer jeg, at Ledelsen her i Thinget er kommen i urette Hænder; jeg troer, at, dersom vi ikke selv holde over den store Betydning, der ligger i at have Andeel i den lovgivende Magt, saa arbeide vi dem i Hænderne, der ønske, at bringe Rigsdagen ned til en raadgivende Stænderforsamling (Hør!).

J. Petersen: Da jeg under en Sag, som forhen har været behandlet, yttrede et Slags Misnoie mod, at vi skulle behandle saadanne private Lovforslag som det, der dengang var Tale om, saa kunne det gjerne forstaaes, som om jeg ogsaa med Hensyn til dette var af samme Mening, hvis jeg taug; men jeg har prøvet en anden Erfaring i denne Sag. Det er nemlig den, at Amtsstoledirectionen, saaledes som den nu er sammensat, mange Gange er i det Tilfælde, at den ikke kan opfylde sine Forpligtelser og komme til at bestemme det, som er ganske uefterretteligt. Der er en Ting, som gjør det endnu værre, og det er, at de Erklæringer, som afgives af Amtsstoledirectionen, ikke kunne indappelleres, uden at det gælder over 10 Rbd., og derfor kommer Almuesclassen, endssjøndt jeg troer, at den tæller mange oplyste og selvstændige Mænd, som i fornævnte Tilfælde vilde give mangt et practisk Bink til Gavn for Sagernes rettlige Afgjørelse, til at taale og lide Uret, fordi den ikke har synderlig Indflydelse paa, hvorledes disse Sager afgjøres. Jeg troer derimod, at dette ikke vil skee, naar Amtsraadet istedetfor Amtsstoledirectionen eller i Forbindelse dermed kom til at drøfte saadanne Sager; thi saa vilde mange Ting blive opklarede, som nu, fordi de ere uoverkommelige for Amtsstoledirectionen, saa godt som blive strøgne hen, især paa den senere Tid, uden Hensyn til om det kunde være blevet noget ganske Andet, naar det var blevet bedre drøftet. Naar Lovforslaget bestemmer Forandring i Raldsretten, da maa jeg ogsaa indrømme, at det ikke alle Steder er heldigt for Almuesclassen saaledes, som den nu udøves, og skal jeg, om Loven kommer til videre Behandling, som jeg haaber, paapege Tilfælde, hvoraf det skal blive Thinget klart, at den tilstguede Forandring ikke er saa meget uberettiget, som der af flere ærede Talere er paastaet.

Frolund: Det er blot et Par Ord, jeg vil tillade mig at bemærke, og det er først med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg, idet han udtalte den Sætning, at man dog var bedre tjent med, at saadanne Folk stode i Epidsen, som havde opoffret sig for Tingen. Der er et gammelt Ord, der siger,